

Declarația Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova privind raporturile dintre BOM și MB sub aspect canonic-juridic

Biserica din Moldova se confruntă cu o situație dificilă creată de activitatea pe teritoriul republicii a unei entități bisericești create de către Patriarhia Română: Mitropolia Basarabiei. Această mitropolie acționează paralel pe teritoriul canonic al Bisericii Ortodoxe din Moldova, hirotonind episcopi și preoți și primind în componența sa pe preoții moldoveni care se separă de Mitropolia Chișinăului și a toată Moldova de cele mai multe ori din motive de indisciplină.

În Statutul Bisericii Ortodoxe Române, Mitropolia Basarabiei este descrisă în articolul 6, litera B, punctul I ca fiind mitropolie din afara granițelor României "autonomă și de stil vechi și Exarhat al Plaiurilor", cuprinzând: Arhiepiscopia Chișinăului, Episcopia de Bălți, Episcopia Basarabiei de Sud și Episcopia Ortodoxă a Dubăsarilor și a toată Transnistria. Este singura unitate administrativă misionară din cadrul Bisericii Ortodoxe Române de stil vechi, în condițiile în care Biserica Ortodoxă Română este o patriarhie de stil nou.

Mitropolia este considerată autonomă de stil vechi, continuatoarea Mitropoliei Basarabiei din 1918, fiind recunoscută și înregistrată oficial de RM la 30 iunie 2002. Reactivarea sa ca Mitropolie de stil vechi, în condițiile în care în 1924 Biserica Ortodoxă Română a trecut pe stil nou, inclusiv Mitropolia Basarabiei de atunci, arată intențiile actualei Mitropolii de a capta dintre credincioșii BOM, în realitate, slujbele oficiindu-se și pe stil vechi și stil nou.

Mitropolia Basarabiei este trecută în statutul BOR în rândul mitropoliilor misionare al acesteia, însă situația sa este specială, deoarece, spre deosebire de celelalte mitropolii misionare, care își desfășoară activitatea în teritorii care nu aparțin canonic altei Biserici Ortodoxe locale, aceasta este o structură paralelă, necanonică pe teritoriul aparținând canonic Bisericii Ortodoxe din Moldova. Sinodul Bisericii Ortodoxe din Moldova au făcut publică declarația 01-02/430 din 29 octombrie 2007, în care se menționa că "este un amestec direct și agresiv în teritoriul canonic al altei entități bisericești" și se cerea renunțarea de "numire în calitate de episcopi eparhioți... pentru a evita confruntările între credincioși și cler în teritoriu". Mitropolia Basarabiei a luat ființă pentru prima dată în 1918, până atunci teritoriul canonic al actualei Republici Moldova aparținând de la începuturi până în 1812 Mitropoliei istorice a Moldovei, aflate sub jurisdicția Patriarhiei Constantinopolului, iar din 1812 Mitropolia Chișinăului și Hotinului, sub jurisdicție rusă.

Activitatea Mitropoliei Basarabiei pe teritoriul Republicii Moldova a intrat încă de la început în conflict cu activitatea Bisericii Ortodoxe din Moldova, deoarece, spre deosebire de celelalte mitropolii misionare ale BOR, care se adresează românilor din diaspora, aceasta se adresează unei părți a populației Republicii Moldova, care, până la momentul prăbușirii comunismului, făcuse parte din Biserica Ortodoxă a Moldovei. În conformitate cu datele celui mai recent recensământ al populației, desfășurat în 2014, doar 7% din locuitorii Republicii Moldova s-au declarat români, pe când 71% dintre aceștia s-au declarat moldoveni. Conform statisticilor, BOM are peste 1400 de componente religioase (parohii, mănăstiri, seminarii etc.), pe când MB are 309.

Aplicând canonul 17 al sinodului al IV-lea ecumenic, teza a doua, care spune: "Iar dacă vreo cetate s-ar fi înnoit prin puterea împărătească sau dacă s-ar înnoi de acum înainte, atunci alcătuirilor politice și obștești să urmeze și orânduirea parohiilor bisericești". considerăm îndreptățit dreptul BOM de a pretinde statutul de Biserică majoritară în Republica Moldova, respectând atât proporționalitatea structurii etnice a populației, declarată la ultimul recensământ oficial, cât și principiul conformării organizației bisericești structurii politice și teritoriale a statului în care aceasta activează. Din acest punct de vedere, considerăm îndreptățită precizarea din art. 15, alin. (5) al Legii nr. 125/2007, care recunoaște rolul BOM în viața și cultura poporului Republicii Moldova.

Alegerea episcopilor titulari de către Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române trezește nedumeriri și îngrijorări din partea comunităților religioase din cadrul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove, care sunt majoritare în acest teritoriu. Odată cu aceste numiri, se suprapun activitățile episcopilor în centrele regionale Cahul și Bălți. Astfel, se va intensifica tendința de acaparare a parohiilor din jurisdicția eparhiilor existente ale Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove. Cel puțin din partea fostului arhieru vicar, numit eparhiot la Bălți, Episcopul Antonie (Telebici), s-a dus o politică agresivă, denigratoare la adresa ierarhiei și slujitorilor din eparhiile existente. Atacurile și calomniile publice din ultimii 4 ani ale Episcopului Antonie au dus la vrajbă, ură, lupte și dezbinări în rândul credincioșilor.

Dacă pretinsa eparhie de Bălți a Mitropoliei Basarabiei va cuprinde municipiul Bălți și raioanele Briceni, Dondușeni, Drochia, Edineț, Fălești, Florești, Glodeni, Râșcani, Sângerei, Soroca și Ocnîța, atunci e bine știut că în acest teritoriu deja activează ierarhii Mitropoliei noastre: Episcopul Marchel de Bălți și Fălești conduce o eparhie ce include mun. Bălți și raioanele Sângerei, Fălești și Glodeni; Episcopul Nicodim de Edineț și Briceni, care conduce eparhia care include raioanele Edineț, Briceni, Ocnîța și Dondușeni; Episcopul vicar Ioan administrează vicariatul de Soroca, iar raioanele Drochia, Râșcani și Florești sunt în jurisdicția Eparhiei de Chișinău, condusă de către Mitropolitul Vladimir.

În componența episcopiei Basarabiei de Sud ar intra orașul Tighina, precum și raioanele Basarabeasca, Cahul, Cantemir, Căușeni, Cimișlia, Leova, Ștefan-Vodă, Taraclia, UTA Găgăuzia și sudul istoric al Basarabiei. Or, pentru Tighina este numit Arhiepiscopul de Tiraspol și Dubăsari Sava, pentru raioanele Basarabeasca, Cahul, Cantemir, Cimișlia, Leova, Taraclia și UTA Găgăuzia este numit Episcopul Anatolie de Cahul și Comrat, iar raioanele Căușeni și Ștefan-Vodă sunt în jurisdicția directă a Mitropolitului Vladimir. Celelalte ținuturi ale fostei Basarabii de sud nu mai sunt în componența actualei Republici Moldova, ce ar putea trezi nemulțumiri din partea episcopiiilor existente din vecinătate.

Sub aspect juridic, interpretarea eronată a conceptului de persoană juridică destructurează BOM. Mitropolia Basarabiei profită de lacunele grave ale legislației Republicii Moldova, care interpretează conceptul de persoană juridică într-o manieră federalistă, transformând toate unitățile de cult ale BOM în unități de sine stătătoare, care pot decide pe cont propriu afilierea la o altă Biserică, doar în baza voinței proprii, conform art. 6, alin. 3) din Legea Cultelor, care stipulează că “O comunitate religioasă poate adera la orice cult religios sau se poate disocia de acesta prin voința liber exprimată a membrilor săi, fără aprobări suplimentare sau piedici din afară”.

BOM consideră că anumite prevederi ale Legii 125/2007 trebuie interpretate și puse în practică cu atenție deosebită, pentru a nu afecta organizarea canonică a Cultului, care urmează principiile canonice valabile în toată lumea ortodoxă de două milenii. O atenție deosebită trebuie acordată conceptului de persoană juridică, conferit părților componente ale Cultului, care, deși satisface necesitatea Statului de a trata toate cultele înregistrate în mod egal și nediscriminator din punct de vedere juridic, interpretat abuziv, riscă să se constituie într-o gravă intruziune în modul de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe, contrazicând prevederile constituționale care spun că cultele sunt libere să se organizeze potrivit statutelor proprii, în condițiile legii (art. 31, alin. 2, din Constituție). Anumite prevederi ale legii par a sugera că în fapt cultele sunt organizate de către Stat, nu de către propriile statute, în consfințirii prin lege a organizării statute a cultelor.

Acordarea dreptului componentelor cultului de a se dezafilia de la BOM și a adera liber la alt cult, de regulă alt cult ortodox recunoscut de Stat, desființează conceptul canonic ortodox de schismă, care sancționează ruperea comuniunii liturgice cu episcopul pe orice alt motiv decât propovăduirea ereziei de către episcop, dar și ieșirea din jurisdicția episcopală a unei comunități și crearea sau aderarea la altă jurisdicție, indiferent de motiv. Sub acest aspect, acest principiu impus de legea cultelor este compatibil cu eclesiologia protestantă, dar nu cu gândirea canonică eclesiologică ortodoxă.

Activitatea „Mitropoliei Basarabiei” pe teritoriul Republicii Moldova este una schismatică din cauza încălcării sfințelor canoane care reglementează relațiile dintre eparhiile Bisericii Ortodoxe, punându-i atât pe ierarhii săi, cât și pe preoții care îi urmează în situația de schismă.

Pentru părăsirea Bisericii Ortodoxe Ruse și intrarea sub ascultarea Bisericii Ortodoxe Române fără acordul BORu, episcopul de Bălți Petru Păduraru, devenit între timp Mitropolit al Mitropoliei Basarabiei, a fost oprit încă din 1992 de la slujirea celor sfinte de către Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse, care îl hirotonează într-un arhiereu cu doi ani înainte.

Situația sa canonică se poate înțelege din următoarele sfinte canoane:

1. Canonul 14 al sinodului I-II Constantinopol pedepsește episcopul care se desparte de mitropolitul său: “Dacă vreun episcop, sub pretextul că acuză pe mitropolitul său, mai înainte de cercetarea sinodală, s-ar depărta pe sine de la comuniunea cu el și nu ar pomeni numele său după obicei la dumnezeiasca liturghie, Sfântul Sinod a hotărât ca acela să fie caterisit, numai dacă, dezbinându-se de mitropolitul său, ar face schismă. Fiindcă se cuvine ca fiecare să cunoască măsura datoriei sale și nici presbiterul să nu îl defăime pe episcopul său, nici episcopul pe mitropolitul său”.

2. Canonul 12 al sinodului IV ecumenic interzice împărțirea mitropoliilor și modificarea unităților teritoriale bisericesti numai pe baza unor hotărâri ale puterii de stat. Canonul cere ca, în cazul în care acest lucru s-a întâmplat, mitropolia cea nouă și ierarhul ei să își păstreze doar funcția și numele, iar drepturile să le exercite vechea mitropolie din care s-a desprins și mitropolitul său: “A venit la cunoștința noastră că împotriva așezămintelor bisericesti, alergând la stăpâniri, au tăiat în două o eparhie (mitropolie) prin act împărătesc, așa încât din această pricină sunt doi mitropoliți în aceeași mitropolie. Drept aceea, sfântul sinod a hotărât ca de acum înainte să nu se mai îndrăznească nimic de acest fel de către vreun episcop, iar dacă se va încerca un lucru ca acesta să cadă din treapta sa. Iar cetățile câte s-au cinstit cu numele de mitropolie prin scrisori împărătești, precum și episcopul care cârmuiește acea Biserică să se bucure numai de cinste, păstrându-se adică pe seama adevăratei mitropolii drepturile ei proprii”.

3. Canoanele 1, 2 Sardica, pedepsește cu excomunicarea episcopul care se mută dintr-o eparhie în alta prin vicleșug: “«Nu atât obiceiul cel rău, cât mai vârtos corupția cea preavătămătoare a cârmuirii afacerilor bisericesti trebuie să se dezrădăcineze chiar din temelii ei, ca niciunui dintre episcopi să nu îi fie iertat a se muta dintr-o cetate mai mică într-altă cetate. Căci este vădit pretextul acestei cauze... Prin urmare, nu sunt oare de acord ca astfel de răutate să se pedepsească mai aspru, căci socotind că unii ca aceștia nici comuniunea laicilor nu se cuvine să o aibă?». Episcopii ziseră cu toții «Toți suntem de acord»”; “«Iar de s-ar afla vreunul așa de nebun ori îndrăzneț, încât să fie de părerea de a aduce oarecare scuze pentru unele ca acestea, adevărind că i s-au dat scrisori de la popor, vădit este că s-au putut corupe câțiva oarecari cu plată și cu preț pentru ca să facă tulburări în Biserică, ca și cum ar dori, firește, să-l aibă pe el episcop. Deci socotesc că acest fel de vicleșuguri și uneltiri sunt cât mai vrednice de pedeapsă, încât unul ca acesta nici la sfârșitul vieții să nu se învrednicească nici măcar de comuniunea laicilor. Răspundeți deci, sunteți de acord cu această socotință?» Răspuns-au toți: «Se aprobă cele spuse»”.

În acest sens reamintim și canoanele care stabilesc granițele eparhiilor și relațiile dintre acestea:

Deși art. 6, alin. (2 și 3) al Legii 125/2017 oferă posibilitatea legală părților componente ale BOM de a se separa de aceasta pentru a adera la alte culte religioase recunoscute de către stat, sub aspect canonic, ieșirea de sub jurisdicția BOM a unei comunități religioase care a primit consimțământul BOM de a se înființa, indiferent de motivul invocat, se constituie în abaterea dogmatică de schismă și atrage după sine sancțiunea caterisirii pentru preot și a afurisirii pentru credincioșii care îl urmează, conform canoanelor 31 apostolic, 5 Antiohia, 10-11 Cartagina, 6 Gangra, 13-15 I-II.

În aprecierea stării de schismă a activității „Mitropoliei Basarabiei” în Republica Moldova contează foarte puțin faptul că episcopii acestei mitropolii sunt hirotoniți canonic, în condițiile în care activitatea lor din teritoriu încalcă flagrant sfintele canoane ale Bisericii Ortodoxe cu privire la granițele eparhiilor și la relațiile dintre acestea. Astfel:

1. Canonul 14 apostolic interzice transferul episcopilor dintr-o episcopie în alta: “Nu este îngăduit ca un episcop, părăsindu-și eparhia sa, să se treacă la alta, chiar dacă ar fi silit la aceasta de mai mulți episcopi, fără numai dacă ar fi vreo cauză binecuvântată care îl silește să facă aceasta și anume, putând el să adună celor de acolo (din altă eparhie) vreun folos mai mare în ceea ce privește dreapta credință.

Dar și aceasta să nu o facă de la sine, ci prin chibzuința multor episcopi și cu cea mai mare rugămintă (în urma celei mai mari stăruințe)”.

2. Canonul 15 apostolic interzice transferul preoților dintr-o eparhie în alta, chiar și în cadrul aceleiași Biserici locale, cu atât mai mult într-o altă Biserică locală: “Dacă vreun presbiter sau diacon sau în genere oricare din rândul clericilor, părăsind parohia (enoria) sa, s-ar duce în alta, mutându-se cu totul și va trece la altă enorie, contrar socotinței (fără voia) episcopului său, poruncim ca acela să nu mai slujească, mai ales dacă, după ce a fost chemat de episcopul său să se reîntoarcă, nu s-a supus, rămânând în neorânduială; să fie primit acolo în comuniune ca laic”.

3. Canonul 16 apostolic: “Dacă episcopul la care s-ar găsi unii ca aceștia, nesocotind oprirea hotărâtă împotriva lor, i-ar primi pe ei ca fiind clerici, să se afurisească ca fiind învățător al neorânduiei”.

4. Canonul 17 al sinodului V-VI: “De vreme ce clericii feluritelor Biserici, părăsind Bisericile lor, în care au fost hirotoniți, au alergat la alți episcopi și au fost așezați în Biserici străine fără încuviințarea episcopului propriu, iar prin aceasta se întâmplă să ajungă nesupuși, orânduim ca... niciunul dintre clerici, chiar în orice treaptă s-ar găsi, să nu aibă îngăduință să fie rânduit în altă Biserică fără scrisoare de slobozenie a propriului episcop, pentru ca cel ce nu ar păzi acest lucru de acum înainte, ci ar aduce rușinea asupra celui ce i-a dat hirotonia, să fie caterisit și el și cel ce fără chibzuială l-a primit”.

5. Canonul 18 V-VI permite clericului să treacă de la o Biserică la alta numai în caz de năvălire barbară asupra țării sale, dar și în acea situație se dispune ca el să revină de urgență la parohia sa imediat după ce situația de necesitate a trecut: “Poruncim ca clericii care, sub cuvânt de năvălire barbară, sau care din vreo altă împrejurare s-au mutat, când va înceta pentru ei starea sau năvălirea barbarilor pentru care au făcut retragerea, de îndată să se întoarcă la bisericile proprii și să nu le părăsească timp îndelungat fără pricină. Iar dacă cineva nu se poartă după canonul de față, să se afurisească până când s-ar întoarce în Biserica sa. Același lucru să se facă și episcopului care îl ține pe el”.

6. Canonul 3 Antiohia spune: “Dacă vreun presbiter sau diacon, ori în genere oricine dintre cei din preoție, părăsindu-și parohia sa, se va duce la alta, apoi desăvârșit mutându-se, va încerca să petreacă timp îndelungat în altă parohie, acela să nu mai liturghisească, mai ales dacă episcopul său chemându-l și sfătuindu-l să se întoarcă nu va asculta. Iar de va stăruia în neorânduială, desăvârșit să se caterisească din slujbă, încât nicidecum să nu se mai reintegreze la locul său de serviciu. Iar dacă, caterisit fiind pentru această pricină, l-ar primi alt episcop, și acela să primească epitimie de la sinodul obștesc, ca unul care desființează legiurile bisericesti”.

7. Canonul 16 al Sinodului I Ecumenic glăsuiește astfel: “Câți dintre presbiteri sau diaconi sau peste tot cei ce se numără în cler în chip cutezător, neavând înaintea ochilor nici frica de Dumnezeu, nerecunoscând nici canonul bisericesc, vor pleca de la bisericile lor, aceștia nu trebuie primiți nicidecum în altă Biserică, ci trebuie siliți ca să se reîntoarcă în parohiile (eparhiile) lor; sau dacă stăruiesc, trebuie să fie excomunicați (să fie fără de împărțășire). Iar dacă ar îndrăzni cineva să răpească ceea ce este a altuia și să-l hirotonească în Biserica lui fără încuviințarea episcopului propriu de la care a fugit, cel ce este numărat în cler să fie hirotonia lui fără tărie”.

8. Canonul 53 Cartagina interzice înființarea unei noi episcopii fără acordul episcopului care a păstorit teritoriul respectiv până în acel moment.

Comunitatea care se separă în mod schismatic de BOM nu poate primi, din punct de vedere canonic, consimțământul scris de afiliere la niciunul dintre cultele ortodoxe recunoscute de către Republica Moldova, în baza canoanelor care sunt obligatorii tuturor cultelor ortodoxe din Biserica Ortodoxă Universală și care fac ca episcopii să fie ținuți de obligația de a respecta limitele jurisdicției altor episcopi, sub pedeapsa caterisirii.

Amintim în continuare starea canonică a episcopilor care depășesc limitele jurisdicției lor canonice:

Obligația episcopilor de a nu se amesteca în treburile altor eparhii, dar și pedepsirea cu caterisirea a celor care nesocotesc această obligație ne vorbesc următoarele sfinte canoane.

1. Canonul 2 al sinodului II ecumenic: “Episcopii puși peste o dioceză să nu se întindă asupra bisericilor din afara hotarelor lor, nici să nu tulbure bisericile...”.

2. Canonul 8 al sinodului III ecumenic: “Aceasta să se păzească și de celelalte dieceze și în eparhiile de pretutindeni, încât niciunul dintre preaiubitorii de Dumnezeu episcopi să nu cuprindă altă eparhie, care nu a fost mai demult și dintru început în mana sa sau a celor dinaintea sa. Iar dacă a ocupat eparhie străină și în chip silnic a pus-o sub stăpânirea sa, pe aceasta să o dea înapo... I s-a părut sfântului și ecumenicului sinod ca fiecare mitropolie să păzească curate și nestrâmtorate drepturile ce i se cuvin ei, de la început și de demult... Iar dacă cineva ar înfățișa o hotărâre potrivnică celor rânduite acum, i s-a părut întregului și sfântului ecumenic sinod ca aceasta să fie fără tărie”. Sinodul statornicește ca din punct de vedere canonic orice intrare a unui episcop în teritoriul canonic al altuia să fie nulă și neavenită din punct de vedere canonic.

3. Canonul 13 Antiohia: “Niciun episcop să nu îndrăznească să se mute de la o eparhie la alta și să hirotonească pe oarecare în Biserică pentru îndeplinirea slujbei, nici să aducă cu sine pe alții, decât numai dacă s-ar duce chemat fiind prin acela în al cărui teritoriu s-ar duce. Iar dacă nechemat fiind de cineva, s-ar duce fără rânduială pentru hirotonirea oricărora și pentru orânduirea afacerilor bisericesti care nu-l privesc pe dânsul, să fie nule cele făcute de el și el încă să-și ia pedeapsa cuvenită neorânduiei sale și întreprinderile ilegale, caterisit fiind imediat de acum înainte de Sfântul Sinod”.

4. Canonul 22 Antiohia spune: “Episcopul să nu intre în cetate străină, care nu este supusă lui, nici în ținutul care nu ține de el, pentru hirotonirea cuiva, nici să așeze presbiteri și diaconi în locurile supuse altor episcopi, decât numai cu voia episcopului propriu al ținutului. Iar dacă ar îndrăzni cineva una ca aceasta, hirotonia să fie nulă și el să primească epitimia de la sinod”.

5. Canonul 15 Sardica: “Dacă vreun episcop ar voi să pună vreun slujitor străin bisericesc din altă parohie (eparhie) în vreo treaptă, fără învoirea episcopului propriu al aceluia, acest fel de așezare să se considere nulă și fără de tărie. Iar dacă oarecare și-ar permite acest lucru, trebuie ca aceștia să se admonesteze și să se îndrepte spre calea cea bună de către frații și împreună episcopii noștri”.

Cu pedeapsa pentru schismă se osândește și comunitatea religioasă care, separându-se de BOM din orice motive, s-ar prevala în mod necanonic de prevederile art. 19 al Legii 125/2007, pentru a-și întemeia propriul cult, ea neputând fi în relații canonice cu niciun cult ortodox sau parte componentă recunoscute și canonice.

Afilierea la un cult heterodox, după separarea de BOM, reprezintă apostazie de la dreapta credință, o abatere dogmatică ce se sancționează cu caterisire și excomunicare pentru cleric (can. 62 apostolic) și cu excomunicare pentru mirenii care îl urmează (can. 62 apostolic).

Fiecare slujitor să fie conștient de jurământul dat la hirotonie, prin care este îndemnat să fie în ascultare față de autoritatea ierarhică superioară și să propovăduiască Cuvântul Evangheliei în duhul unității și dragostei creștine, dar să nu cadă pradă provocărilor și ademeniți asemenea lui Iuda Iscarioteanul, care a acceptat prețul de 30 de arginți pentru trădarea Mântuitorului Iisus Hristos.

Preoții protopopi și parohi sunt rugați să înștiințeze Direcția mitropolitană privind abuzurile și ilegalitățile comise în teritoriu de către reprezentanții Mitropoliei Basarabiei.

În acest sens, Direcția mitropolitană a fost anunțată în repetate rânduri că reprezentanți ai Mitropoliei Basarabiei încearcă racolarea unor slujitori în noile episcopii prin prozelitism abuziv, făcând presiuni psihologice și promițându-le salarii oficiale din partea Patriarhiei Române.

În vederea soluționării diferendului bisericesc existent Sinodul Bisericii Ortodoxe din Moldova propune adoptarea câtorva măsuri canonic-juridice:

1. Reluarea dialogului interbisericesc ale celor două patriarhii prin sesizarea Cancelariei patriarhale și Soborul Arhieresc al Bisericii Ortodoxe Ruse și Cancelariei patriarhale și Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin care să se ceară lămurirea disputei dintre Bisericii

Ortodoxe din Moldova și Mitropolia Basarabiei sub aspectul delimitării jurisdicției celor două entități bisericești ortodoxe aflate în stare de dispută pe alte criterii decât cele teologice. Acțiunea este întemeiată pe prevederile canonului 17 al sinodului al IV-lea ecumenic (întărit de canonul 25 al sinodului V-VI), care stipulează că termenul de prescripție pentru stăpânirea unei eparhii este de 30 de ani, cu condiția ca în această perioadă stăpânirea să se fi desfășurat fără niciun fel de contestație, iar în situația în care au existat contestații, să se introducă acțiunea pe lângă sinodul autorității bisericești superioare, în speță sinoadele patriarhale ale celor două Biserici Ortodoxe locale implicate în conflict.

2. Să se introducă o acțiune pe lângă Parlamentul Republicii Moldova prin care să se ceară forului legislativ suprem al țării precizări cu privire la conceptul de persoană juridică și aplicarea acestuia la cultele religioase în așa fel încât acesta să nu prejudicieze disciplina canonică și modul de organizare al Bisericilor Ortodoxe, care precedă cu secole legislația modernă a Republicii Moldova.

Președintele Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova

VLADIMIR,

Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove

Membrii:

SAVA, Arhiepiscop de Tiraspol și Dubăsari

ANATOLIE, Episcop de Cahul și Comrat

PETRU, Episcop de Ungheni și Nisporeni

MARCHEL, Episcop de Bălți și Fălești

NICODIM, Episcop de Edineț și Briceni

IOAN, Episcop de Soroca, Vicar mitropolitan

SILUAN, Episcop de Orhei, Vicar mitropolitan

Secretarul Sinodului, Prot. Vadim CHEIBAȘ